

Vilassar de Mar no llança la tovallola

El primer equip lluita per salvar la categoria l'any on el club té més equips de base (20) i socis (500)

Alberto Arias

El Vilassar de Mar es resisteix a llançar la tovallola. Tot i la delicada situació del primer equip, cuer a Tercera juntament amb el Tàrrrega, els homes de Miquel Olmo creuen en ells mateixos i no es rendiran fins el darrer partit. Curiosament, aquesta mala salut coincideix amb la temporada on el Vilassar té més equips de base que mai (20) i més socis a les seves files (500). A més, va estrenar fa uns dies la seva web (www.uevilassarsardemar.com) que demostra la voluntat per afrontar el futur amb il·lusió i esperança.

Amb 82 anys d'història, el Vilassar de Mar les ha viscut de tots els colors. Mai no ha fet el salt més enllà de Tercera, on s'ha convertit en tot un clàssic. Les limitacions econòmiques li han impedit anar més enllà. Un exemple és el pressupost d'aquest any: 250.000 € globals amb 90.000 d'ells per al primer equip. Xifres ridícules si les comparem amb d'altres clubs de Tercera "que juguen una altra Lliga i no ens podem comparar", diu Pere Guardiola, president de l'entitat fa quatre anys i que encara no sap si es presentarà a la reelecció. Guardiola està orgullós "d'haver sanejat l'entitat i el bon rotllo que hi ha a la pedrera. Tenim grans entrenadors que, a més, són educadors i 350 nois. Mai havíem tingut tants equips com ara, llàstima del primer equip on no hem encertat amb els fitxatges i la sort ens ha estat esquiva. Somio que el primer equip pugui està format un dia amb 15 o 16 nois de casa independentment de la categoria que estem. Aquest és el gran repte".

El club sempre ha estat vinculat a Dani Sánchez Llibre, president de l'Espanyol i veí de Vilassar que sempre hi ha donat un cop de mà tant amb temes de patrocini com amb la cessió de jugadors. Des d'aquesta temporada comparteix el camp amb la Fundació Sánchez Llibre tot i que Guardiola recalca que "són dues filosofies diferents".

La paciència de Guardiola

Guardiola, home vinculat al mar, va arribar a l'entitat de sobte i apunta que pateix "perquè el fut-

El Vilassar és una pinya ja que tot i ser cuers de Tercera saben que la reacció està a les seves mans i que hi ha terreny per aconseguir-ho • FOTO: MORATA

Un partit, una final. Miquel Olmo dóna instruccions als seus jugadors

FOTO: PEP MORATA

LA IMPLICACIÓ DE GERARD CREUS

La implicació dels jugadors amb el club queda demostrada amb el cas de Gerard Creus. El centrecampista, amb 22 anys, no només és jugador del primer equip sinó que ajuda en la coordinació del futbol base a Joan Fernández i, des de fa uns mesos és el gerent de la Fundació Vilassar després d'haver acabat la carrera d'Administració i Direcció d'Empreses Esportives. Gerard Creus se sent preparat per tirar endavant

el projecte i no es partidari de parlar de miracles si l'equip salva la situació. "Encara queden molts partits, l'equip és una autèntica pinya i creu en el que està fent i sap que la directiva ens ha fet confiança". Per al mig "som conscients que està a les nostres mans i crec que s'ha millorat el nivell amb els fitxatges i som un equip complicat de superar". El diumenge ho volen demostrar a Sant Boi ●

bol és molt injust i el premi no correspon al treball que es fa". El que està clar és que la seva paciència està a prova de bombes. El club maresmenc és, juntament amb el Banyoles, l'únic que no ha canviat de tècnic tot i la delicada situació que viu, tot al contrari de Tàrrrega, Vilanova, Manresa o Castelldefels. "Els resultats manen i mai se sap que pot passar però confio molt en les persones. L'any passat vam haver de canviar perquè no hi havia 'feeling' al vestidor. Ara hi és però les coses no acaben de sortir". Tot i que el fantasma del descens creix, Guardiola té clar que "afronto esperançat el futur perquè l'entitat s'està despertant. "Baixar no seria un drama ja que el més important és no perdre el nord".

La fe de Miquel Olmo

Miquel Olmo fa quasi un any que va arribar al club. Després de salvar l'equip l'any passat, aquesta temporada les coses no estan sortint com ell voldria. Igual que el seu 'presí' reconeix que encara resten uns anys per veure més jugadors de casa al primer equip i agraeix el suport d'una grada que

veu la seva dedicació amb tot el cos tècnic tot i que li agradaria "que la gent fos un element més per aixecar aquesta situació".

La falta de maduresa i les limitacions econòmiques no permeten rendir a un equip que destaca "pel seu altíssim nivell de compromís i treball". Olmo assumeix que "jo sóc el responsable de la situació de l'equip però no sóc dels que llança la tovallola així com així. Petits matissos són els que ens han dut aquí però només hem encaixat dues golejades. Estic convençut que no som tan mal equip i això i el treball és el que em fa tirar dia a dia. La cosa està molt ajustada a sota però, tot i això, només estem a quatre punts de la salvació i queden molts enfrontaments directes". En aquest sentit, l'entrenador egarenc sap que "tot passa per guanyar dos partits seguits però encara és més, per guanyar fora; és una obligació i aquest diumenge és el dia de donar un tomb a la situació. Miracles? Crec en ells però encara més en el treball que estem fent i la millor resposta que puc donar a la pregunta és veure jugar al meu equip i que jugui igual que entrena" ●